

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 27/2020 - 17 pàgines

Sessió ordinària del dia 23 de desembre del 2020

El dia 23 de desembre del 2020, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 111/2020, que és el següent:

Punt Únic: Examen i votació del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallon Font
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud

M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència del M. I. Sr. David Montané Amador.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Víctor Filloy Franco, ministre d'Afers Socials, Habitatge i Joventut; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Joan Martínez Benazet, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escalles, ministra d'Educació i Ensenyament Superior i Judith Pallarés Cortés, ministra de Funció Pública i Simplificació Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.02h)

La Sra. síndica general:

Bona tarda a tothom.

Punt Únic: Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública.

L'informe de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals ha estat publicat en el Butlletí número 111/2020 del 18 de desembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, la M. I. Sra. Maria Martisella González, nomenada ponent per part de la comissió.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sra. síndica.

El proppassat 14 de desembre la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals em va nomenar ponent del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La comissió va examinar durant la reunió mantinguda el dia 16 de desembre les 12 esmenes presentades, 11 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i una per part del Grup Parlamentari Demòcrata. D'aquestes, 8 han estat retirades i la resta, és a dir les 4 restants han estat retirades per posteriorment ser transaccionades i aprovades per unanimitat.

La comissió també ha aprovat una esmena tècnica per suprimir la paraula "qualificada" del títol genèric de la llei amb coherència amb la disposició final primera, el qual preveu que únicament tingui caràcter de qualificat l'article 1 i els apartats 2 a 5 de l'article 2, la resta de disposicions tenen caràcter de llei ordinària.

D'altra banda, també s'ha modificat el caràcter de la disposició addicional inicialment previst per una disposició final. Això ha comportat la re numeració de les disposicions finals de la llei que han passat de tres a quatre.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Martisella.

Pel Govern, Sr. Josep Maria Rossell.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies Sra. síndica.

Abans de començar a exposar quines són les consideracions que té el Govern en relació amb aquest projecte de llei, voldria agrair als M. I. Consellers Generals dels tres grups de la majoria pel seu suport en aquest projecte de llei, especialment als presidents dels grups parlamentaris Sr. Naudi, Sr. Costa i Sr. Enseñat. Em consta Sr. Enseñat que vostè ha tingut un especial interès amb aquesta llei i hi ha dedicat molt temps, per tant li agraeixo.

Pel que fa al Partit Socialdemòcrata, també voldria agrair-los-hi les seves aportacions. Han fet aportacions que crec que milloren molt el text de la llei, i especialment voldria felicitar i agrair-li a la Sra. Judith Salazar doncs el seu compromís pel que fa aquesta llei. Sé que vostè hi ha dedicat molt temps i per tant li agraeixo.

Pel que fa al Grup de Terceravia, voldria no sé a hores d'ara quina és la seva posició. No sé si vostès estan a favor o en contra d'aquesta llei, si s'abstindran. Sé que en el moment de la comissió legislativa vostès no van fer cap esmena. Puc pensar que per declaracions a la premsa vostè Sr. Pintat doncs el que vol és que es decreti l'estat d'alarma, pel que vaig deduir. Espero que avui ens ho expliqui, i en tot cas tinguem ocasió de poder-ho debatre i en qualsevol cas a veure si el puc fer canviar, en el cas que sigui contrari el seu sentit de vot.

Dit això, passaré tot seguit a exposar quins són els arguments pels quals aquest Govern considera que s'ha d'aprovar aquest text legislatiu.

Com tots vostès saben, la situació d'emergència sanitària ocasionada per la pandèmia del SARS-CoV-2, fa que sigui necessari reforçar la base jurídica de què disposa l'Estat per poder adoptar les mesures necessàries per protegir la salut pública davant de les situacions de risc o de perill que es puguin produir.

L'experiència de la pandèmia provocada pel SARS-CoV-2 ha posat de manifest que en ocasions resulta imprescindible aprovar determinades mesures amb rapidesa, agilitat, flexibilitat i seguretat per poder fer front de manera clara als riscos sanitaris.

Quan aquestes mesures impliquen certes restriccions a la mobilitat o, en general, a la llibertat general d'actuació de la ciutadania, sobre la qual es fonamenta la convivència en la societat democràtica, és imprescindible també que aquestes mesures comptin amb una previsió legal clara i concreta que estableixi amb precisió i seguretat el marc dins del qual pot actuar el Govern, ponderant sempre adequadament els drets dels ciutadans i les obligacions que, s'han d'imposar.

El Projecte de llei que avui es sotmet a votació, modifica doncs dos lleis molt importants per la gestió de la pandèmia provocada pel SARS-CoV-2, com són la Llei qualificada de seguretat pública i la Llei general de sanitat.

En relació a la primera, cal destacar que es modifica per tal d'incloure, entre altres qüestions, la protecció de la salut pública com un element a valorar en relació amb les comunicacions prèvies de les manifestacions que es vulguin celebrar. Així mateix es preveu la possibilitat de suspendre i de dissoldre una manifestació quan aquesta es desenvolupa seguint unes mesures de seguretat o de protecció de la salut pública diferents de les que han estat comunicades.

També es preveu la restricció del nombre de persones que es poden reunir físicament en espais, locals, públics i privats sempre que sigui necessari per protegir la salut pública i de manera estrictament proporcionada.

En aquest sentit, i en relació amb aquesta previsió, el Projecte de llei, estableix una limitació per un període de temps, en el qual el Govern va fixar, no superior a un mes, i que posteriorment segons esmena seria de dos mesos, i que es pot prorrogar si persisteix la situació que ho justifica fins a un període màxim de tres mesos, que en aquest cas segons l'esmena seria de dos mesos, i posteriorment s'ha de sol·licitar la pròrroga davant d'aquesta Cambra.

En relació a la modificació de la Llei general de sanitat, cal posar en relleu que el Projecte de llei concreta les mesures preventives i de protecció que es poden adoptar en situacions d'emergència o de risc per a la salut pública, com per exemple; l'ús obligatori de mascaretes, el tancament i la limitació d'aforament de locals; la prohibició i la restricció d'activitats lúdiques, recreatives, esportives, comercials i econòmiques, i les restriccions a la mobilitat personal o a la circulació de mercaderies, també amb la limitació temporal exposada anteriorment.

El Projecte de llei preveu la possibilitat d'aprovar la realització de proves diagnòstiques en centres públics o privats autoritzats a tal efecte, i el supòsit en què persones privades diferents a les anteriors facin proves diagnòstiques als seus clients i usuaris. Així com,

l'aplicació de mesures profilàctiques obligatòries que no siguin vacunes, i que amb el que s'ha exposat dins de l'esmena que ha estat pactada, segons l'esmena serien tractaments mèdics i no vacunes.

Finalment, s'estableix que el Govern pugui habilitar treballadors públics que no formin part del personal del ministeri responsable de la salut per dur a terme inspeccions i constatar infraccions a fi de donar-ne trasllat a l'esmentat ministeri, perquè instrueixi els expedients corresponents. En aquest sentit, també es tipifiquen noves conductes relacionades amb les modificacions introduïdes en aquest Projecte de llei, i es permet de manera expressa, en cas de risc per a la salut pública, la possibilitat d'immobilitzar productes alimentaris, així com tancar espais, locals i establiments d'ús públic com a mesura cautelar mentre se substancia el procediment sancionador. Així mateix, en determinats supòsits, s'ha adaptat el procediment sancionador per tal de fer-lo més efectiu i més àgil.

Així doncs, pels motius esmentats, senyores i senyors consellers generals, sol·licito el seu vot favorable al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública.

Moltes gràcies Sra. síndica

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Martisella vol fer alguna intervenció...

Digui'm.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sra. síndica.

Únicament puntualitzar que en la lectura he comès un error, i les esmenes van ser transaccionades i aprovades per majoria i no per unanimitat com he dit.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies per la seva matisació.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, Sr. Raul Ferré.

El Sr. Raul Ferré:

Gràcies Sr. nunci.

Moltes gràcies Sra. síndica.

En primer lloc abans de començar voldria agrair a tots els membres de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals i en especial als consellers del Partit Socialdemòcrata.

Com ha dit el ministre, concretament avui li toca a la M. I. Sra. Judith Salazar, la bona predisposició i col·laboració que hi ha hagut durant els treballs realitzats en comissió. No ha sigut la primera vegada amb vostè i espero que no serà l'última.

És important en els casos en què la situació ho requereixi que una iniciativa legislativa com la que votarem avui pugui obtenir el suport de quasi tota la totalitat dels grups parlamentaris. La salut, la seguretat són pilars fonamentals de qualsevol societat.

Durant aquest 2020 les situacions que hem viscut han posat en evidència la necessitat de tenir eines i mecanismes per l'adopció ràpida de decisions en matèria sanitària.

La llei que avui votarem té la virtut de ser clara i concreta. Fixa mecanismes per adopció per part del Govern de mesures proporcionades i necessàries, limitant aquestes mesures en el temps, que seran prorrogables sota control del Consell General.

D'una banda es modifica la Llei de seguretat pública i d'altra banda, la Llei de sanitat.

Com hem pogut comprovar, la Covid-19 és altament contagiosa i es propaga de forma molt ràpida, per això el control de la pandèmia és bàsic.

Les modificacions que s'introdueixen en la Llei de seguretat pública, via el text que votarem avui, proporcionen els mecanismes necessaris per establir la reducció dels contactes entre persones.

Cal que el Govern tingui les eines que permetin evitar els contagis, evitant-los es poden salvar i protegir moltes vides.

Aquesta llei ajudarà a continuar difonent la imatge d'un país seriós, rigorós i ferm en la lluita contra la Covid, cosa que farà possible continuar amb certa normalitat mantenint les activitats obertes, evitant una altra situació de confinament total.

Des de l'inici de la pandèmia el Govern ha fet un important esforç per gestionar de la millor manera possible la crisi interna. S'han fet les coses bé i les continuarem fent bé. Així ho demostren les dades sanitàries.

Aquesta llei permetrà al Govern gestionar la pandèmia encara amb més garanties. Tots hem hagut de treballar de manera intensa. Moltes vegades entre majoria i minoria s'ha treballat colze a colze, cosa que els hi agraeixo a tots. Però lamento que amb aquesta llei en comissió no s'hagi arribat a un consens

unànim. És evident que tots no anem pel mateix camí.

En tot cas, per tornar al text, ja hem dit que es modificaven dues lleis, seguretat pública i sanitat.

A nivell de seguretat pública ja ho hem vist. Es tracta de regular els contactes entre persones de forma transparent, precisa, concreta i determinada.

A nivell de la Llei de sanitat, del que es tracta és de fixar de forma clara i concisa el caràcter obligatori de respectar les mesures que fixi el Govern. L'ús de la mascareta entre altres elements de protecció i autoprotecció. Ordenar el tancament d'espais, locals, establiments públics o bé la limitació de la seva capacitat. Restringir les activitats lúdiques, recreatives, esportives, comercials i econòmiques o reduir la mobilitat de les persones i la circulació de mercaderies.

I perquè alguns es quedin tranquils, no es preocupin que ni les vacunes ni els tractaments mèdics seran obligatoris.

El que sí serà obligatori serà adequar les conductes a les necessitats de la situació, seguint les recomanacions i les instruccions de les autoritats sanitàries.

Gràcies a aquesta llei, les conductes irresponsables seran sancionades. L'objectiu del règim sancionador és dissuadir i prevenir comportaments contraris a les mesures sanitàries que fixin tant per particulars com per establiments.

En resum, un projecte de llei útil i necessari per fer front a la situació en què estem vivint.

Per tot l'exposat, des del Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos votarem a favor del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat del 20 de març del 1989 per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sra. síndica.

Avui es sotmet al Ple d'aquesta Cambra, les modificacions, com s'ha dit, a la Llei qualificada de seguretat pública i a la Llei general de sanitat, a fi de

preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública.

I ens preguntem:

Per què es vol fer ara i malament, quan es podia haver fet ja abans i bé, ja que es disposaven dels mecanismes? I disposant dels mecanismes, per què no s'apliquen ara en lloc de nous invents?

Dit l'anterior, passo a detallar-ho:

En quant a les justificacions del Projecte de llei, segons l'exposició de motius:

Primer, sobre la "rapidesa, flexibilitat i seguretat":

Com tots els consellers recordaran, aquesta va ser la principal justificació perquè, només deu dies després de començar el confinament s'aprovés la Llei 4/2020 del 23 de març, dels estats d'alarma i emergència.

Cal recordar, també, que al seu article 1 es va introduir, -doncs a la redacció inicial no hi era-, el supòsit de "pandèmies o crisis sanitàries", justament perquè així es donava cobertura a l'adopció de mesures en aquest supòsit.

El cert és que mai no s'ha aplicat i ens preguntem, com és lògic, per què calia tanta pressa per aprovar-la?

Ara, amb aquest Projecte de llei, es pretén desplegar mesures que només s'haurien de poder adoptar sota l'empara de la llei de l'estat d'alarma i emergència.

Per què es vol fer així i no fer-ho com toca, aplicant la llei d'Estat d'alarma i emergència?

Sobre la necessitat de regular legalment les mesures:

Una altra de les justificacions de la llei, reflectida a l'Exposició de motius és que les mesures que ara es proposen ja estaven "implícites" en la legislació.

Citant literalment el text, es diu que la finalitat d'aquest Projecte de llei és la de "dotar el marc jurídic" necessari per poder adoptar aquelles mesures.

I ens preguntem: les mesures que s'han vingut adoptant fins ara mancaven de la necessària cobertura legal?

Tinguin en compte, per més gravetat, que a la mateixa exposició de motius s'apel·la a la doctrina del Tribunal Constitucional i del Tribunal Europeu de Drets Humans, que exigeixen el principi de legalitat per poder adoptar aquestes mesures.

Aleshores, ens tornem a preguntar, es pretén ara complir el principi de legalitat?

On era fins ara aquest principi, si moltes de les mesures estan previstes per primera vegada i de manera específica en aquesta llei?

Sobre l'articulat del Projecte de llei:

Primer, sobre la modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública:

S'introdueix la facultat de Govern de restringir el nombre de persones que poden reunir-se en un espai, sense que se n'exigeixi la deguda justificació.

Segon, s'introdueix la creació d'un "dret a la salut pública", que no existeix com a tal a la Constitució i, encara menys, gaudeix de la protecció que aquesta atorga als drets fonamentals.

Aquest dret justifica l'adopció de les mesures restrictives de drets que preveu aquesta modificació.

Per exemple, en la modificació dels apartats 1 i 3 de l'article 9, aquest "dret a la salut pública" permet limitar els drets fonamentals de manifestació, a la integritat física i a la lliure circulació.

Tot això, que justament es pot fer aplicant-se la Llei d'estat d'alarma i emergència, ara, es pretén que es pugui efectuar per la porta del darrere modificant altres lleis. Aquesta és la realitat.

Tres, es vulneraria el dret fonamental a la intimitat quan es pretén afegir una nova lletra d) a l'apartat 1 de l'article 32 de la Llei 30/2018, dret que està protegit també per la Constitució.

Segon, sobre la modificació de la Llei general de sanitat.

D'entrada, aquesta llei de sanitat no és ni tan sols qualificada.

Això s'ha de remarcar perquè, amb aquest Projecte de llei, s'introdueixen mesures clarament limitatives de drets fonamentals que, segons la Constitució, només es podran adoptar per llei qualificada, i que, a més, ha de ser específicament d'alarma i emergència.

En efecte, s'introdueix la possibilitat que Govern, i insistim, sense la cobertura que per mandat constitucional només pot donar la llei d'alarma i emergència, pugui atorgar la qualitat d'agent de l'autoritat a qualsevol funcionari o, segons com ho diu el Projecte de llei emprant una terminologia volgudament ambigua, "treballadors públics qualificats".

La discrecionalitat de Govern seria absoluta i sense cap control del Consell.

A més, només podrà acordar-ho Govern, i no els comuns.

Però el Govern sí que podria atorgar la qualitat d'agent de l'autoritat a "treballadors públics qualificats" dels comuns, doncs no es distingeix de quina administració podran ser.

Es vulnera, doncs, el principi d'autonomia dels comuns i es tracta d'una clara invasió de competències.

També, s'estableixen supòsits d'excepció al consentiment informat o altres mesures coercitives

tendents a obligar als ciutadans a l'adopció de mesures que poden afectar la seva llibertat i integritat físiques o morals.

I ahora, no les podem especificar perquè, justament, la llei no ho fa.

Això encara genera més inseguretat jurídica, doncs, quedaria a la discrecionalitat del Govern i exempt del necessari control parlamentari que sí que atorga la llei d'alarma i emergència.

També s'introdueixen modificacions, de forma reiterada, a la llei general de sanitat que permetrien restringir la mobilitat. Això és, el dret fonamental a la lliure circulació, constitucionalment protegit.

S'introdueixen més supòsits sancionables però que no queden determinats.

Aquesta determinació es deixa al que en cada moment determini Govern en els seus protocols.

Això infringeix clarament la Constitució, doncs perquè un ciutadà pugui ser sancionat cal respectar estrictament el principi de legalitat, el que exclou la indeterminació del dret sancionador.

Finalment, s'introdueix la possibilitat que Govern pugui adoptar mesures cautelars, com el tancament de locals i establiments, mesures greus i que haurien de quedar reservades a l'autoritat judicial.

En definitiva, el que es pretén és modificar dues lleis introduint elements que fins ara no hi eren, i que són clarament restrictius de drets i llibertats fonamentals protegits constitucionalment.

La Constitució només preveu una via per limitar-los excepcionalment i sota un gran control del Consell General. Aquesta via és la declaració de l'estat d'alarma o emergència.

Nosaltres vam votar la Llei de l'estat d'alarma i d'emergència justament per situacions com la que estem vivint.

Incomprensiblement no es vol aplicar. Per contra, es pretén fer-ho modificant altres normes.

Això és greu i perillós.

Però el pitjor és que tenim motius suficients per pensar que és inconstitucional.

Recordaré aquí que ja el primer esborrany que ens vàreu fer arribar no establia una temporalitat en les restriccions dels drets. Aquest fet ja va ser considerat per tots com inconstitucional.

Ho heu intentat arreglar establint un límit de temps. Però pensem que no és suficient.

És per tot l'exposat que el Grup Parlamentari Terceravia no votarà a favor d'aquest projecte de llei.

Abans d'acabar la meua intervenció i per esvair qualsevol dubte sobre la constitucionalitat d'aquest

text, vist que prosperarà, el Grup Parlamentari Terceravia veu necessari acudir al Tribunal Constitucional, per assentar bé aquesta nova llei.

Tal com estableix la legislació, per interposar un recurs de constitucionalitat, aquest grup parlamentari no disposa de la cinquena part dels membres del Consell General i demana, respectuosament, als altres grups parlamentaris, la signatura dels consellers necessaris, per poder-ho dur a terme.

L'única finalitat és la d'obtenir una llei pels nostres ciutadans adequada al nostre ordre constitucional.

Tots tenim clar que un informe jurídic en val un altre i que ningú d'aquest Ple vol textos generadors de possible inconstitucionalitat.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Pintat.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Sílvia Ferrer.

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies Sra. síndica.

Des de l'inici de la pandèmia del SARS-CoV-2 i amb la situació d'emergència sanitària provocada per la mateixa, es fa necessari reforçar la base jurídica de la qual disposem. D'aquesta manera podrem implementar les mesures necessàries per protegir la salut pública davant del risc que pot comportar la infecció del virus.

L'experiència aportada per la lluita contra la Covid-19, aconsella concretar i especificar aquestes facultats generals d'intervenció. En molts casos les mesures més efectives en la lluita contra la propagació del virus, limiten l'exercici de determinats drets que són la base d'un país lliure i democràtic.

Aquestes restriccions en la majoria de casos afecten a la mobilitat de les persones, la llibertat de moviments i el nombre d'assistents, com per exemple a una reunió. En el cas de les mesures que impliquen restriccions a la mobilitat o a la llibertat dels ciutadans, és imprescindible que aquestes comptin amb una previsió legal clara i concreta, que estableixi amb precisió i seguretat el marc dins del qual pot actuar l'autoritat sanitària.

Des del Grup Parlamentari Liberal defensem l'acció política envers dels drets i llibertats dels ciutadans, la protecció dels mateixos, com el dret a la salut emparat en aquesta llei. És essencial donada la greu situació provocada per la Covid. Així mateix és el nostre deure en tant que representants del poble andorrà, legislar fent prevaldre la salut dels nostres ciutadans i ciutadanes. Vull recordar que el dret a la salut està

contemplat a la nostra Constitució, és fonamental per garantir l'estat del benestar. Només protegint la salut individual i col·lectiva de tots els ciutadans, es podrà recuperar l'economia en aquests moments d'extrema dificultat.

Hem de tenir clar que sense prevenció i protecció no hi haurà recuperació econòmica, a més hem de tenir en compte que gran part del nostre teixit econòmic depèn principalment dels visitants dels països veïns. És en aquest context que hem de disposar de les eines necessàries per poder tenir sota control la Covid. I això passa per adoptar mesures amb rapidesa, agilitat i flexibilitat. Mesures que han de ser segures per fer front a l'eficàcia, al risc sanitari provocat per la pandèmia.

El marc legal que contempla aquesta llei permetrà que l'actuació de l'autoritat sanitària es faci de forma ponderada entre els drets dels ciutadans i les obligacions que s'han d'imposar.

Aquestes han d'oferir plena seguretat jurídica i han de ser entenedores per tal que totes les persones siguin coneixedores de les conseqüències del seu incompliment. Algunes ja les hem acceptat i introduït de forma habitual en el nostre dia a dia. Tothom entén l'ús de la mascareta o el respecte de la distància de seguretat en les nostres relacions socials. De la mateixa manera les reunions familiars i d'amistat que tan necessàries són en aquestes dates, s'han vist limitades o es veuran limitades. Per aquest fet, aquest Nadal podem dir que serà diferent, però requereix implícitament la solidaritat i l'esforç de tota la ciutadania.

Restringir el nombre de persones que es reuneixen en una trobada és també protegir la salut dels mateixos. Apel·lar al sentit de responsabilitat individual de cadascú és en conseqüència confiar en la consciència dels nostres ciutadans.

Així doncs, com ha de ser en una societat democràtica i d'acord amb la nostra Constitució i el Tribunal Europeu dels Drets Humans, aquestes mesures respecten el principi de legalitat i proporcionalitat. Asseguren que aquestes siguin les justes i necessàries i proporcionades per assolir els objectius que marca aquesta llei.

Finalment, vull remarcar que aquest marc legal no preveu la vacunació com a mesura obligatòria per als ciutadans, tot i això creiem que la vacuna té totes les garanties per a ser subministrada a la població i que creiem que serà una eina efectiva en la lluita contra el virus.

A més, les diferents vacunes han estat avalades per l'OMS i validades per l'Agència Europea del Medicament.

Per tot l'exposat i perquè creiem que el text legal proposat és necessari per prendre les mesures amb totes les garanties legals per l'Estat, els ciutadans i ciutadanes del Grup Parlamentari Liberal donem suport al Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de seguretat pública i la Llei general de sanitat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. consellera.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies Sra. síndica.

Doncs bé, voldria començar com gairebé sempre, agraint la feina en aquest cas bàsicament prèvia de redacció d'aquesta llei, en primer lloc a Govern que des de l'inici ens va posar a disposició els seus assessors i les eines que tenia per tal de què nosaltres poguéssim resoldre dubtes pel que fa a aquesta llei.

En segon lloc agrair als companys del Grup Parlamentari Demòcrata i especialment al seu president als treballs i la negociació prèvia que ha estat molt fàcil. Així ho he de dir i finalment fer-ho extensiu com ja va sent habitual a la Comissió d'Interior, un cop més el clima de treball ha estat fàcil de treballar i ha estat un clima amable.

Voldria començar la meua intervenció fent una mica d'al·lusió al que diem els estats d'excepció perquè avui toca també parlar d'estat d'alarma, parlar d'estat d'emergència i aquests dos estats són els mecanismes que efectivament la Constitució preveu per fer una restricció de drets fonamentals, però no els únics. No oblidem que quan dos drets fonamentals es confronten, hi ha d'haver un judici de proporcionalitat, hi ha d'haver una integració que permet que un pugui restringir-se a favor de l'altre. I malgrat hi hagi una doctrina comunament acceptada de què declarar un estat d'excepció pot comportar un cost polític, nosaltres no ho compartim perquè estem en un context difícil, un context que ha agafat a tothom a contrapeu i que per tant el Govern en primer terme ha fet com bonament ha pogut, i estic segura que amb tota la millor intenció perquè finalment entre tots plegats hem hagut de liderar amb una situació absolutament imprevista.

Per nosaltres la declaració d'alguns dels dos estats d'excepció és una qüestió d'utilitat, és a dir que decretar mesures avui per part de Govern i que demà siguin vigents, executives i que per tant els incompliments ja siguin sancionables, per nosaltres

dota d'eficiència la gestió i l'acció de Govern. I després hi ha una realitat que modifiquem dues llei que tenen una voluntat de permanència i que per tant esperem que més aviat que tard, una vegada superat el context de pandèmia, haurem de tenir tipificada alguna llei de mesures que potser esperem que no haguem de fer servir més.

Però em voldria centrar en allò que ens apropa en la regulació d'aquesta llei.

En primer terme, la declaració dels estats d'excepció com deia, permet la restricció dels drets fonamentals, però no només com deia a l'inici, aquesta restricció és absolutament conforme al Conveni Europeu de drets humans. Ja en el mateix article 11 del Conveni pel que fa al dret de reunió, preveu que pugui patir restriccions pel que fa a quan es confronta amb la protecció de la salut pública. I per tant, dit això entenem que si ja és conforme amb el Conveni Europeu de drets humans, nosaltres particularment, el nostre punt de vista fa que no ens sentim violentats per aquesta restricció que proposa aquesta modificació legislativa. Però després hi ha dos arguments que per nosaltres són cabdals igualment.

D'una banda, el missatge que llençaríem a l'exterior, és a dir que hem de ser conscients de què a la primavera pel que sigui no es va preveure la declaració d'estat d'alarma i que doncs ara per tant, podria comportar confusió de cara a la ciutadania i sobretot a la ciutadania que no ens pot seguir habitualment a l'exterior de què és el que està passant a Andorra, que ara declaren un estat d'alarma quan no a la primavera, que la situació era força més nova, més desconeguda, no van haver de fer-ho. I per evitar missatges contradictoris, evidentment ens sembla un argument prou de pes.

I finalment el que és més palmari de tots ells és que la declaració d'estat d'alarma o instar la declaració d'estat d'emergència és competència de Govern.

I per tant nosaltres aquí volem ser absolutament respectuosos, no entrar en una competència que no és nostra, i per tant és Govern que ha de decidir amb tots els elements que té sobre de la taula, què és el que fa pel que fa a la declaració o no d'aquests estats d'emergència. No és competència del Consell General, insisteixo i doncs per tant entenem que havíem de ser respectuosos en aquest sentit.

Des del punt de vista estrictament de la modificació legislativa, per part del PS torno a insistir que les aportacions que hem fet en la fase prèvia, en el debat en comissió ja havia avançat molt en la negociació de forma prèvia, i realment ens hem sentit apel·lats per incorporar les nostres aportacions, i per tant voldria centrar-me molt ràpidament en elles.

Hem estat discutint a l'entorn de la qualificació de la llei perquè malgrat la Llei general de sanitat, no toqui a priori a un dret fonamental, que no ho és tal com està definit a la Constitució, no deixa de ser que la ingerència en la llibertat de circulació, sí que hi toca, doncs per tant vam convenir que era recomanable que aquestes disposicions es qualificuessin.

Hem introduït un criteri de temporalitat, un criteri de control parlamentari, que he de dir i ho dic amb tota la honestat que no hi hem trobat absolutament cap oposició al respecte. És a dir que s'ha entès perfectament el nostre requeriment, la nostra demanda i doncs per tant ha sigut fàcil d'integrar, entenc.

Hem pogut determinar que no siguin obligatoris els tractaments mèdics. Nosaltres ens situàvem en una lògica de tractaments farmacològics en un inici, i finalment fruit d'aquesta negociació prèvia, com deia a l'inici, s'ha fet una extensió general a qualsevol tipus de tractament mèdic, que per nosaltres això dona garantia als ciutadans. Hem de respectar les seves llibertats i per tant més enllà de les conseqüències que tindrà o no sotmetre's a algun tipus de tractament, el que és veritat és que normalment no ha de ser invasiu i ha de respectar les llibertats essencials de la persona.

I finalment incorporar les recomanacions de la comissió de bioètica per exemple pel que fa al tema de la transparència.

Per sintetitzar i a mode de resum, compartim absolutament l'objectiu d'aquesta llei.

D'una banda, poder fer executives mesures per intentar controlar la pandèmia, i d'altra banda, poder sancionar aquelles conductes incíviques que vagin en detriment d'aquest control de la pandèmia.

D'altra banda, com deia, s'ha respectat el que nosaltres vam considerar línies vermelles, el que nosaltres pensàvem que eren aspectes que eren innegociables, d'alguna manera i no ha calgut definir-ho com a tal sinó insisteixo, molta receptivitat de l'altre costat, i doncs per tant per tot l'exposat el Partit Socialdemòcrata avui farà un vot favorable a aquesta llei.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Salazar.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sra. síndica.

La pandèmia de la Covid-19 tan impensable ara fa un any, ens ha obligat a refer el calendari legislatiu i les prioritats d'aquesta legislatura.

Així el nostre calendari s'ha vist envaït aquest 2020 per diverses lleis Covid que han regulat infinitat de supòsits i realitats per fer front políticament a la pandèmia sobrevinguda.

Les més importants han estat les lleis òmnibus, que legislen des de les ajudes als autònoms o reduccions del lloguer de les empreses fins a la baixa per malaltia per Covid o prestacions per cuidar els fills a càrrec.

També s'ha regulat la figura dels ERTOS que ha evitat una situació d'acomiadaments massius al nostre país.

Avui ens trobem davant d'una pas més: la modificació de la Llei qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, com han comentat els que m'han precedit.

El catedràtic de dret constitucional, Sr. Enoch Albertí ens exposava en el moment de la redacció d'aquest text que l'article 39 de la nostra Constitució estableix que el contingut dels drets no pot ser limitat per llei. Però això no significa que no es puguin establir restriccions o limitacions a l'exercici d'aquests drets, cosa que és diferent.

El sentit de la garantia d'aquest article 39 és bàsicament que per llei no es pugui minvar o reduir el contingut constitucional dels drets i llibertats de la ciutadania. És a dir, el legislador, per tant nosaltres pot desenvolupar els drets però la regulació que s'estableixi ha de respectar el contingut constitucional de cada dret sense que el pugui reduir o limitar respecte del que seria el seu contingut constitucional reconegut o que es pugui reconèixer.

És en el cas de la Constitució espanyola que es denomina contingut essencial. Això és diferent de la possibilitat d'establir restriccions o limitacions a l'exercici de diversos drets.

Existeix un consens general en admetre que els drets no són il·limitats o absoluts, llevat és clar del dret a la vida, la prohibició de la tortura o la prohibició de l'esclavitud i altres drets vinculats directament a la condició humana.

Per exemple, tot i que reconeixem el dret a la lliure circulació, la lliure circulació de persones, tothom entén que es creïn limitacions com ara els senyals de trànsit, les prohibicions de circulació per un motiu molt concret com per exemple pot ser-ne la seguretat o les restriccions per causes majors, com poden ser una allau o el tancament accidental d'una via pública.

Els que m'han precedit, els consellers que m'han precedit comentaven la diferència entre aquesta llei i justament l'estat d'alarma i emergència. Tot seguit els

hi explicaré des del nostre entendre el què aquesta llei defineix, però permeti'm que citi el que nosaltres entenem i així ho recull l'exposició de motius i la pròpia llei, l'estat d'alarma i l'estat d'emergència.

L'estat d'alarma és davant de situacions excepcionals ocasionades per catàstrofes naturals, la suspensió total de la llibertat de circulació, d'entrada i sortida al país i el dret a la propietat privada. Això és l'estat d'alarma.

L'estat d'emergència és davant d'una interrupció del normal funcionament de la democràcia, és a dir imaginem un cop d'estat, la suspensió de la llibertat d'expressió, la suspensió de la llibertat de comunicació, la suspensió de la llibertat d'informació, de la inviolabilitat del domicili privat, del secret de les comunicacions, la suspensió total del dret de reunió i de manifestació, dels drets d'expressions, en aquest cas la suspensió dels drets d'empresaris i treballadors a la defensa dels seus interessos econòmics i socials. Per tant aquí parlariem també de la suspensió de tota feina feta per sindicats i patronals i també la suspensió total a la lliure circulació i al dret a la lliure entrada i sortida del país.

Estem d'acord que al mes de març quan nosaltres vam decretar el confinament, si la gent no l'hagués seguit, si la gent no hagués volgut confinar-se a casa, cosa que sortosament no va passar, i si en aquest cas Govern hagués volgut forçar aquest confinament, òbviament s'hagués hagut de declarar l'estat d'alarma.

Per això ràpidament vam preveure el redactat d'aquesta llei i el vam passar juntament a tots els grups d'aquesta Cambra i va ser votat per unanimitat per aquest Consell General.

L'estat d'alarma i d'emergència preveu justament el que he comentat: situacions especialment intenses que des del nostre entendre no són objecte d'aquesta llei. Aquí estem parlant bàsicament de limitar els aforaments, no de suspendre la llibertat de reunió, de limitar en tot cas les mesures en quant les persones poden manifestar-se. Per tant, de què simplement respectin les mesures higièniques i sanitàries que el ministeri competent estimi oportunes davant d'una epidèmia, i òbviament l'ús de la mascareta, l'ús del gel hidroalcohòlic. És això del que estem parlant.

Si mai es volés decretar un altre cop un confinament nacional, òbviament tots ho sabem, el Govern també ho sap, i si la població no el volgués seguir, òbviament hauríem de decretar l'estat d'alarma.

En la llei que avui es sotmet al Ple estem establint determinades restriccions o limitacions a l'exercici de drets constitucionals amb la finalitat de protegir un bé jurídic que també és digne d'empara constitucional, i que aquest 2020 ha posat especialment en valor: és la

protecció de la salut de les persones de tota la nostra població.

En els mateixos termes ho preveu expressament el Conveni europeu de drets humans en relació amb molts dels drets que reconeix quan fixa les necessitats imperatives que poden justificar restriccions, sempre que siguin necessàries en una societat democràtica, la qual cosa remet també al principi de proporcionalitat.

Per tant i per deixar-ho del tot clar, una qüestió és limitar el contingut constitucional declarat dels drets, cosa que la garantia de l'article 39.1 de la Constitució prohibeix, i un altre diferent és restringir l'exercici d'aquests drets.

Així i entrant al detall, el text que avui es sotmet a votació, modifica d'una banda la llei qualificada de seguretat pública per a especificar que el Govern com a autoritat sanitària pot restringir el nombre de persones que es poden reunir físicament en espais i locals públics i privats, sempre això sí que sigui necessari per protegir la salut pública i de manera estrictament proporcionada.

La mesura respon a la necessitat àmpliament reconeguda, compartida per la ciència i evidenciada els darrers mesos, d'evitar l'alta acumulació de persones en espais públics o privats per raons purament epidemiològiques.

Aquesta restricció pot ser decretada pel Govern fins un màxim de tres mesos, moment en el qual serà necessari sol·licitar una pròrroga davant del Consell General, si així es requereix.

També s'afegeix la protecció de la salut pública en relació a l'exercici del dret de manifestació. En aquest sentit, la salut pública ha de ser una de les circumstàncies a valorar pel que fa a les comunicacions prèvies de les manifestacions que es vulguin celebrar, de tal manera que es puguin suggerir mesures de protecció de la salut pública i de la salut de les persones manifestants.

D'altra banda, i pel que fa a la modificació de la Llei de sanitat, el text que avui debatem recull i faculta el Govern perquè pugui aprovar la realització de proves diagnòstiques, com ara els testos PCR, TMA o d'antígens, així com aplicar mesures obligatòries de protecció, com pot ser l'ús del gel hidroalcohòlic o de les mascaretes. I si bé la llei està feta per complir-la especialment quan en depèn la salut de totes i tots nosaltres, el text també recull les sancions per aquelles persones o empreses que les incompleixen. Aquí voldria remarcar especialment un apartat que és fruit del diàleg amb el col·lectiu dels bars i que recull una de les seves principals demandes. Es tracta de la possibilitat de tancar espais, locals i establiments com a mesura cautelar mentre se substancia el

procediment sancionador, bàsicament per tal que no paguin justos per pecadors.

En resum, les modificacions proposades permeten donar més seguretat i garanties a la ciutadania. En d'altres paraules, establir una base legal més sòlida per protegir la salut de tots.

No voldria acabar sense abans fer dues constatacions i una conclusió.

Primer de tot, que el test resultant que se sotmet avui a votació incorpora el 100% de les esmenes presentades i no retirades, totes elles enriqueixen, precisen i milloren el text.

En segon lloc que això ha estat possible, i així li vull agrair, a la feina de la consellera Sra. Judith Salazar, al temps dedicat a argumentar els canvis que proposava, així com la qualitat de les modificacions presentades, ens han ajudat a entendre millor les esmenes i a poder transaccionar-les amb més fonament. També la seva escolta activa i comprensiva als nostres arguments, han ajudat a establir ponts més fermes.

I en tercer lloc, que el no perquè no, no sols no és cert, sinó que és tot el contrari quan existeix predisposició per trobar el consens.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Govern desitja intervenir...

Sr. Rossell.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Bé, començaré primer per agrair els grups de la majoria, doncs, el seu recolzament al Projecte de llei. Estic totalment d'acord amb el fil argumental que ens acaba d'exposar en aquests moments el Sr. Enseñat.

Crec que, en definitiva, aquest Projecte de llei, com molt bé ha dit, no trepitja en cap moment cap dret fonamental. Al contrari, dona moltes més garanties, es fa a través d'una llei, es taxa taxativament i es diu en base a quin procediment sancionador s'estableixen les infraccions. D'alguna manera es fa d'una manera proporcional. Penso que en aquest sentit, doncs, he d'agraciar els grups de la majoria, doncs, el seu recolzament.

Pel que fa al Grup Socialdemòcrata, com ja he dit en la meva primera intervenció, doncs, li agraeixo el seu recolzament. Penso que el seu fil argumental toca totes les teclades i, per tant, també comparteixo amb la Sra. Salazar, doncs, que efectivament, aquí tampoc es

trepitja cap dret fonamental, al contrari, entenc que els textos que tenim al Principat d'Andorra com és la nostra Constitució i els tractats internacionals, com és el Conveni Europeu de drets humans, efectivament ens donen el recolzament legal pel qual, doncs, aquesta llei se sustenta. I per tant, doncs, entenc que la base legal i jurídica que té aquest text que avui està aquí a aprovació del Consell General reuneix tots aquests requisits.

Tant li agraeixo a la Sra. Salazar en nom del Partit Socialdemòcrata com a tot el Grup Socialdemòcrata, doncs, el seu recolzament en aquesta llei.

I pel que fa al grup de Terceravia, anem a veure, he vist que efectivament el Sr. Pintat, doncs, el fet que vostè no hagi presentat cap esmena, avui ens acaba de manifestar i, efectivament, quin és el seu sentit del vot. Ja veig que no solament no la votarà aquesta llei, sinó que inclús pretén anar al Tribunal Constitucional.

Miri Sr. Pintat, jo amb tot el degut respecte que vostè em mereix, però jo penso que vostè confon dos qüestions molt essencials en aquesta llei. En primer lloc, com ja he dit anteriorment, els drets i llibertats que reconeixen la Constitució i els tractats internacionals amb els quals Andorra ha ratificat, no tenen un caràcter absolut, poden ser objecte de restriccions i de limitacions. I precisament aquestes restriccions i aquestes limitacions les fem a través d'aquesta llei, precisament per no vulnerar la Constitució. Vostè jo crec que confon el que és la limitació de l'exercici d'un dret, que això és el que suposa una restricció de drets en general, del que és la suspensió dels drets. Nosaltres amb aquesta llei no pretenem suspendre cap dret. Aquest és la base, jo penso, essencial de la filosofia d'aquest Projecte de llei. I vostè jo penso que això ho ha confós, amb tot el degut respecte. No crec que tingui cap base per poder anar al Constitucional, inclús, m'atreveixo a dir-ho, potser estaré equivocat, però jo crec que no.

I miri, també li diré una altra cosa, per exemple, un dret personalíssim com és el dret obligatori d'ús de la mascareta, que és un dret personalíssim, que no és un dret fonamental, amb aquestes mesures que avui amb aquesta llei aprovem, doncs està previst. Qual cosa no estava prevista, no hi havia cap llei que ho digués. Vostè creu que és necessari aprovar l'estat d'alarma perquè es pugui obligar a la gent a portar mascaretes, per exemple? Aquesta és una de les qüestions que potser també hauria de tenir en compte. Això seria una de les qüestions que volia posar de relleu.

Una altra qüestió que volia posar de relleu, és per exemple el dret de reunió. El dret de reunió es pot restringir. Com ho fem a través d'aquesta llei, a través d'una llei i establim i fixem exactament per quins

motius es pot establir un confinament, per exemple, una reunió d'una sèrie de persones que només es pugui limitar en un cert espai, una certa quantitat de persones que es poden reunir. Doncs, bé, aquest dret si apliquem, per exemple, el dret d'estat d'alarma, doncs, el que faríem és suspendre'l, perquè no podria ser a través de l'estat d'alarma, ho hauríem de fer a través de l'estat d'emergència. No solament hauríem d'acordar l'estat d'alarma, sinó que també hauríem d'establir l'estat d'emergència. I en canvi, amb aquesta llei sí que li donem recolzament legal en aquesta qüestió. I tantes d'altres que li podria enumerar.

En definitiva, jo penso que vostè com ha dit, diu per què ara han d'aprovar aquesta llei i malament? No estic d'acord amb aquest plantejament. Penso que si no s'ha pogut fer abans ha estat perquè, doncs, no ho hem pogut fer perquè els tràmits parlamentaris són els que són, i per tant, no l'hem pogut entrar a tràmit abans.

La nostra opció des del Govern era poder-la entrar amb anterioritat perquè pogués tenir ja validesa. No s'ha pogut fer.

No puc compartir de cap de les maneres que es tracti d'un nou invent. Jo crec que no és cap invent. Aquesta llei està molt ben pensada, està molt ben estructurada i està molt ben elaborada.

I després la inconstitucionalitat. Jo penso que d'inconstitucionalitat, insisteixo, no crec que hi hagi elements d'inconstitucionalitat perquè no es trepitja, precisament, cap dret constitucional. Al contrari, es dona moltes més garanties, es dona molta més seguretat jurídica amb l'aprovació d'aquestes mesures.

I finalment amb la qüestió d'oportunitat. Vostè creu que ara en aquests moments amb el que desgraciadament hem après, doncs, d'aquest maleït virus, com deia el seu company, Sr. Joan Carles Camp en algunes de les intervencions que ha fet, vostè creu que ara és hora que apliquem i que decretem l'estat d'alarma? Perquè hauríem d'aplicar l'estat d'alarma, i segons vostè, també l'estat d'emergència? No crec que això toqui, sincerament, Sr. Pintat. Ara jo penso que el que s'ha de fer és adoptar mesures als temps que estem i, en aquest sentit, el que li demanaria, és que reflexionés i que al final acabés aprovant aquesta llei.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Els grups desitgen intervenir...

Grup Parlamentari Terceravia+ Unió Laurediana +Independents, Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, primer una precisió. Un ordenament jurídic hi ha dos lleis que són claus, una és la Constitució, que dona drets, i l'altra és l'estat d'alarma i d'emergència que els permet suspendre com bé s'ha explicat.

En tot cas aquesta Llei es va fer, la d'estat d'alarma i d'emergència, precisament per aquesta situació, i es va fer per aquesta situació perquè no deixa de ser una situació avui dia latent i cruent.

El Sr. Enseñat ens ha parlat de suspensió. El primer pas per regular tots aquests drets que s'han exposat aquí o limitar-los, s'ha de decretar l'estat d'alarma i si convé el d'emergència. I a partir d'aquí es modulen. Aquests són els mecanismes. El demés poden ser interpretacions.

Vostè Sr. ministre em va dient que no, però després ja en parlarem.

Molt bé, són plantejaments diferents. Jo els hi he dit al començament de la meva intervenció, per què no s'ha fet abans? Per què no s'ha fet abans? I per què es vol fer ara i malament?

Al cap i a la fi, amb aquesta Llei el que s'està fent, el que s'està fent aquí és disfressar una llei d'estat d'alarma i d'emergència amb una altra. Res més! Perquè el nom molesta. No hi ha més. I el que s'està tocant, al nostre punt de vista, són drets, que crec que estarien més emparats promovent el tema de l'estat d'alarma i d'emergència.

Això com un primer punt.

Feta aquesta d'això, per tant Sr. ministre no crec que em confongui entre limitació i suspensió perquè les dos fan referència a drets. Crec que ja he explicat per què trobo necessari el tema d'estat d'alarma i d'emergència i dins d'ells es modulen i no en d'altres lleis i menys alguna que no és qualificada, almenys li he explicat, pot ser que no hi estiguem d'acord però almenys li he intentat explicar. No trivialitzi amb exemples senzills Sr. ministre. El que ha quedat clar és que la pandèmia, el virus s'estén amb les interaccions socials, i són les interaccions socials que generen i porten aquesta situació, i que la forma de poder-ho limitar correctament és amb els instruments que he fet i modulant-ho.

Si ens equivoquem, bé... per què ha de ser la seva la correcta interpretació? Per què? És molt senzill. Nosaltres creiem que no, i per això els hi estic demanant que deixin els consellers per poder anar al Constitucional. Perquè tots estarem d'acord que si és que no, doncs tindran raó. I tots estarem d'acord que la llei quedarà ben assentada.

En aquest moment hi ha dubtes, com que hi ha aquests dubtes per això li estic dient que no li podem votar. Deixi'ns dos consellers, els grups que siguin,

podrem assentar bé la llei, que per això hi ha el Tribunal Constitucional, i no passa res més. Perquè del que es tracta és de què les lleis estiguin amb el màxim de seguretat. Res més. Però de l'altra manera no ho entenem.

I pel que fa a què si ara és el moment o no és el moment, miri'n ja n'han parlat tots aquests dies i la situació és prou delicada. I veig que al nostre entorn, ja que vostès també van a buscar catedràtics en dret constitucional del país veí, també l'apliquen. Per tant, de moment ho deixaria aquí Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, alguna intervenció...

Sra. Eva López.

La Sra. Eva López:

Gràcies Sra. síndica.

Una prèvia. Per què no s'ha fet abans? Doncs jo donaré el meu parer. No s'ha fet abans primer perquè no ha existit la intenció de limitar drets fonamentals Sr. Pintat, ni ha calgut per tenir una actuació autènticament exemplar dels ciutadans d'Andorra.

El Grup Parlamentari Liberal defensa i defensarà sempre els drets individuals fonamentals de les persones. Però la meua pregunta en aquest punt és: cal regular mitjançant un estat d'alarma la limitació absoluta d'uns drets fonamentals?

Tal i com s'ha dit, aquesta llei no suspèn drets sinó que únicament restringeix en part la seva actuació tal i com permet la nostra Constitució.

Els grups que han votat favorablement les esmenes en el marc de la comissió, confiem fermament en els valors i consciència dels nostres ciutadans.

Crec sincerament que podem confiar en ells i que continuaran sent un exemple de comportament.

Tampoc crec que s'hagi pensat seriosament les conseqüències negatives d'una declaració d'un estat d'alarma. S'ha valorat què significaria aquesta mesura amb la política exterior del país?

El moment actual no permet fer pràctiques dogmàtiques que posen en perill la nostra economia, màxim quan s'ha trobat en la llei que avui es sotmet a aprovació, l'equilibri, idoni necessari entre la salut i l'economia.

Com es pot pretendre igualment el suport de consellers en el marc d'una demanda d'inconstitucionalitat quan s'ha votat a favor d'una llei? Crec realment que seria del tot incongruent votar

a favor d'una llei i després prestar la seva signatura per demanar si és o no inconstitucional.

Des del nostre Grup Parlamentari Liberal ens neguem absolutament a formar part d'una demanda d'inconstitucionalitat que creiem posaria en dubte el criteri legal d'aquesta Cambra i dels seus consellers que participaran en la seva aprovació.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. López.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies Sra. síndica.

Només una breu intervenció per aclarir tres aspectes que han sortit al llarg del debat.

En primer lloc crec que haurien de ser justos i reconèixer que la llei d'estat d'alarma i emergència preveu la limitació dels drets, no només una suspensió absoluta. I per tant nosaltres si em permeten la franquesa ens en guardarem prou de dir si la llei és constitucional o no, perquè la llei finalment a qui li convé dir si ho és o no ho és, és al Tribunal Constitucional. Que jo sàpiga aquí no hi ha cap dels seus magistrats, i per tant no ens manifestem en aquest sentit.

Sí que per altra banda penso que pel pluralisme polític potser valdria la pena que entre tots plegats fem una reflexió a l'entorn de si hi ha companys de la Cambra que tenen dubtes raonables i que busquen la determinació de qui és competent, com a mínim parar-nos a fer la reflexió.

I després una apreciació molt breument, agraeixo absolutament tots els comentaris positius que s'han fet al tomb de la meva persona, però sí que m'agradaria aclarir o fer extensiu aquests comentaris a la resta de companys del grup parlamentari perquè finalment aquesta llei, com tota la resta de les lleis que sotmetem a debat en aquesta Cambra, no són fruit del treball d'un conseller en particular, són fruit d'un treball en equip, i per tant el meu agraïment explícit a la resta de companys del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Salazar.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sra. síndica.

Té tota la raó Sra. Salazar i per part del nostre grup parlamentari també la fem extensiva a la resta de membres del seu grup parlamentari.

És veritat que les lleis són una tasca d'equip i per tant doncs òbviament quan es té un interlocutor i s'arriba a bon port, doncs a negociar i en aquest cas doncs potser les múltiples trucades que hem tingut vostè i jo doncs em fa situar-la a vostè, però és veritat que és tot el seu grup parlamentari.

Respecte al que comentava el Sr. Pintat de la limitació dels drets o la suspensió dels drets. Nosaltres entenem perfectament el que diu, però igualment nosaltres entenem que aquesta llei és perfectament constitucional, i sinó no la presentaríem. Si tinguéssim dubtes de la seva constitucionalitat, òbviament ningú dels consellers de la majoria ens prestaríem a aquest joc de votar una llei que ja sabem d'origen que és inconstitucional. Per tant no en tenim cap dubte de què és constitucional i vostès potser no tenen els consellers per fer aquest recurs al Tribunal Constitucional però sí que ho tenen els Coprínceps que a última hora són els únics i els últims que tenen aquesta facultat i que per tant, doncs si ells tenen dubtes de la seva constitucionalitat, ells mateixos ho portaran, com han fet amb moltes lleis.

En quant a les restriccions, les limitacions de dir: "per què no decretem l'estat d'alarma o d'emergència?" Home perquè l'estat d'emergència es declara quan la transcendència de l'acte en aquest cas és significatiu. O sigui, no es declara l'estat d'emergència, ningun país del nostre entorn ha declarat l'estat d'emergència com nosaltres l'entendem constitucionalment per la crisi del Covid. Es declara normalment amb estats de setge, amb estats d'excepció tan grans com per exemple un cop d'estat.

L'estat d'alarma que sí que ha sigut declarat per molts països com per exemple a França, Itàlia, Espanya, a Portugal, a Anglaterra, s'ha declarat justament per aquest confinament que ja li deia, segurament si nosaltres l'haguéssim de tornar a fer, estaríem obligats a declarar l'estat d'alarma.

En aquell moment quan nosaltres el vam declarar, el 15 de març doncs no teníem aquesta llei. La llei no s'havia desenvolupat mai, teníem en aquest cas doncs aquest article constitucional encara per desenvolupar i vam començar a desenvolupar-lo a posteriori del confinament. Per tant, doncs no es va donar el cas que fos necessari. Òbviament si mai haguessin de tornar a confinar, sabem perfectament, per això la vam fer aquella llei que l'hauem de declarar. Jo crec que és molt important justament la transcendència del fet generador de la declaració de l'estat d'alarma. Estem

parlant de la suspensió de drets fonamentals i a un nivell insuficient o en aquest cas en el moment que suspens un dret ho fas perquè hi ha hagut alguna cosa al teu entorn o en aquest cas sobrevingut, que t'obliga a fer-ho. Jo crec que portar una mascareta o posar-se gel hidroalcohòlic no és un motiu suficient.

Per exemple en quant a les limitacions de l'aforament, hi ha altres lleis que limiten l'aforament. De tothom és sabut que en aquesta sala no hi podem posar 4.000 persones bàsicament perquè hi ha altres limitacions com per exemple en aquest cas les d'ordenament del territori en quant als pesos que pots portar en un edifici, etc.

També hi ha altres limitacions en edificis públics com per exemple pot ser les persones que hi poden anar en una habitació d'un hospital, i no declarem pas l'estat d'alarma per fer aquestes limitacions.

O per exemple quan declarem el codi de circulació, que crea limitacions estrictes a la lliure circulació de persones, no declarem pas l'estat d'alarma per fer-ho.

Per això, jo crec que té raó vostè, segurament si haguéssim de fer un confinament nou, òbviament l'hauríem de declarar, però en aquest cas, per les circumstàncies que ens ocupen, que bàsicament és la limitació de l'aforament dins dels espais, l'ús de la mascareta, l'ús del gel hidroalcohòlic, jo crec que és del tot impropedent declarar l'estat d'alarma.

I després, i la Sra. Eva López hi ha fet menció, després hi ha també la transcendència internacional d'aquest fet. És a dir, Andorra per l'ús de la mascareta haver de declarar l'estat d'alarma, i ja no el d'emergència, com si hi hagués hagut un cop d'Estat, potser és una mica massa agosarat, potser la imatge que donarem és una mica estrambòtica.

Altra cosa és que òbviament i ja li repeteixo, si mai haguéssim de limitar a la lliure circulació de persones, com ho fa, per exemple, Espanya a dia d'avui, o com ho fa Itàlia, o com ho fa Regne Unit, que en aquests moments estan confinats, doncs, òbviament en aquest cas, sí que haurem de declarar l'estat d'alarma.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Govern desitja intervenir...

Sr. Rossell.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Anem a veure Sr. Pintat, vostè com bé sap, l'article 42 de la Constitució ja preveu que s'hagi de legislar en relació a l'estat d'alarma i d'emergència, i això és

precisament el que va fer aquest Consell General quan hi va haver l'inici de la pandèmia.

Quan hi va haver la pandèmia de la Covid, ens vam veure obligats entre tots a buscar, doncs, un recolzament legal que ja venia implícit dins de la Constitució. Per tant, l'article 42 ja preveia això.

Actualment què fem amb aquest Projecte de Llei de mesures obligatòries? No entrem en una qüestió genèrica general de quins són els drets fonamentals, sinó que entrem a valorar quins són els drets específics fonamentals i personals als quals han de restringir i limitar. I crec que aquesta és la base una mica de donar aquest recolzament jurídic a aquesta Llei, per tal que puguem tenir eines suficients per tal que el Govern pugui actuar en situacions concretes.

És per això que entenc la seva posició que tingui dubtes de dir, bé, per què vam aprovar aquesta Llei i a hores d'ara no la volem aplicar? No és el fet que no la vulguem aplicar. Ja li he dit abans. Jo penso que en aquell moment teníem una realitat social completament diferent de la que tenim ara. Afortunadament en aquests moments sabem alguna cosa més d'aquest virus, potser no tota, però en sabem. I sabem el que ens ha succeït el dia a dia.

Sabem, doncs, per exemple, el Servei de Policia, el Servei de Policia el que fa és constatar, doncs, situacions, per exemple, del no portar mascareta o de portar-la indegudament, per exemple. Doncs, el procediment que tenim avui en dia a les nostres lleis no ens permeten que siguin àgils i que siguin contundents i que siguin proporcionals, també, perquè ens hem de remetre a la Llei general de sanitat. I la Llei general de sanitat fa molt feixuc aquest procediment sancionador. Això ens portarà, ja ho veurà, doncs, molt temps per poder finalment, adoptar resolucions, doncs, que permetin d'alguna manera que es puguin posar infraccions o posar multes.

En canvi, amb aquesta Llei això ens ho permet. I això ens permet, doncs, de poder gestionar millor el dia a dia.

I en cap moment es vulneren, des del meu entendre, cap dret fonamental i molt menys la Constitució. Insisteixo! Vostè té un criteri diferent. Jo inclús li puc respectar. Però pensi una cosa, potser degut a la meva formació professional que he tingut, mai se m'hagués ocorregut presentar una llei aquí al Consell que fos inconstitucional. I vostè em coneix.

Per tant, el que he fet i allà on no arribo, és demanar assessoraments. I el que ha fet el Govern és demanar assessoraments en aquest sentit. I vostè, no sé si li agrada o no li agrada tant, però bé, un catedràtic de dret constitucional, com el Sr. Enoch Albertí, a mi em mereix tots els respectes, no solament perquè és un

catedràtic de dret constitucional, sinó perquè té una trajectòria aquí dins del Principat d'Andorra. No és la primera vegada que fa projectes de llei, que ha assessorat projectes de llei i que ha assessorat no solament aquest Govern sinó d'altres.

Per tant, pensi i estigui segur que jo en cap moment m'hagués tirat a la piscina sense aigua.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Rossell.

Els grups desitgen intervenir...

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, ja per anar concloent.

Miri, precisament és d'això que estem parlant, de constitucionalitat. Vostès han demanat un assessorament, nosaltres també. Per això surten dubtes. Ja els vam plantejar el primer dia.

I també sabíem que no valia la pena insistir tant en aquesta llei perquè ja teníem l'instrument, que ja he explicat quin és. I també he explicat com funciona, i també he explicat com es pot modular.

Això per un punt.

Per tant creiem que el qui millor interpreta és el Tribunal Constitucional. I nosaltres creiem que valdria la pena fer-ho. La llei encara no s'ha votat i aquí agraeixo les paraules de la Sra. Judith Salazar per aclarir el que he explicat anteriorment i perquè almenys s'ho repensaran.

Crec que seria la millor manera, de poder deixar les coses ben assentades.

S'ha parlat de la política exterior. Quina imatge donaríem?

Escolti, n'hem parlat moltes vegades. Quina imatge donem ara? Potser si l'haguéssim aplicat en el seu moment, potser ara seria una altra història. Tot són suposicions, posicionaments al camp de les suposicions. Perquè aquí tots estan col·laborant per aportar el millor que hem pogut.

Després aquí torno a repetir. Crec que es trivialitza. El que fomenta la pandèmia són el moviment de les persones, les interrelacions, per dir-ho clarament.

Aquells instruments que teníem, permetien regular això. La situació en què ens trobem és complexa. Jo no és només de dir, acotarem aquí. Miri, a mi em sap molt greu dir-ho, però avui dia, degut a aquest procés hi ha 82 difunts. La situació i els països de l'entorn parlen i s'aboquen a una tercera onada.

Què farem? Fem les coses bé! Posem-nos en línia! Res més!

A partir d'aquí ni cal tant si es vol fer o no es vol fer, i si es vol dramatitzar... No, escolti, nosaltres creiem que aquesta llei no toca perquè vulnera aquests drets. Creiem que l'instrument el tenen i creiem que si es vol acompanyar o cedir-nos algú per anar al Tribunal Constitucional es pot fer.

I amb la resta dels temes continuarem col·laborant i treballant. No n'hi ha tant!

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Pintat.

El Grup Parlamentari Liberal desitja intervenir...

Sra. Eva López.

S'hauria de treure la mascareta per entendre-la millor.

La Sra. Eva López:

Ara sí.

Gràcies Sra. síndica.

Jo seré molt breu.

M'agradaria adherir-me plenament a les paraules del Sr. Enseñat conforme si tinguéssim qualsevol tipus de dubte no es votaria a favor d'aquesta llei.

La llei està treballada, la llei no és una llei agosarada com es planteja en els països veïns com per exemple, si legislar l'obligatorietat de les vacunes. És una llei que respecta plenament l'interès públic que de vegades ha d'estar per sobre dels interessos individuals.

Únicament i ja per acabar, Sra. síndica, agrair igualment des del Grup Parlamentari Liberal, la predisposició, l'estudi i l'interès tant del Partit Socialdemòcrata com la resta dels grups de la majoria, per arribar a millorar el Projecte de llei que avui se sotmet a aprovació.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. López.

Sra. Salazar...

No.

Sr. Enseñat...

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sra. síndica.

Hi ha un precepte que penso que abans potser m'he oblidat de comentar-lo. Si nosaltres volguéssim, com ha dit la Sra. Salazar, que té raó, que la Llei de l'estat d'alarma i d'emergència sí que pot incloure limitacions als drets, en aquest cas, reconeguts constitucionalment o constitucionals que parlem avui. Per tal que aquesta Llei que estem votant avui la poguéssim traspasar, en aquest cas, a l'estat d'alarma i d'emergència, s'haurien de declarar els dos estats.

Per l'estat l'alarma, en principi, no hi ha massa problema, perquè ja hem dit i així ho recull l'article 5 de la llei d'estat d'alarma i d'emergència que en cas de pandèmia es podria declarar l'estat d'alarma. Però vigilem tots perquè l'estat d'emergència no és tan fàcil declarar-lo. O sigui, en una situació com l'actual, l'article 7 de la llei justament d'estat d'alarma i emergència no ens faculta al Consell General ni al Govern de poder en aquest cas decretar l'estat d'emergència. Perquè l'article 7 diu:

“Pressupòsits: el Govern d'acord amb les facultats que li atorga l'article 42 de la Constitució pot demanar al Consell General autorització per declarar l'estat d'emergència en aquells supòsits que s'hagi produït la interrupció del normal funcionament de la convivència democràtica”.

Diu: “Als efectes de l'apartat 1 anterior, -aquest que acabo de llegir-, es considera que interrompen el normal funcionament de la convivència democràtica, aquelles situacions en què el lliure exercici dels drets i llibertats dels ciutadans, el funcionament dels serveis públics essencials per la comunitat, el funcionament de les institucions democràtiques, el proveïment dels productes de primera necessitat o qualsevol altre aspecte de l'ordre públic resultin alterats d'una forma tan greu que l'exercici de les potestats ordinàries de l'Administració no sigui suficient per restablir-lo i mantenir-lo”.

I en aquest cas, nosaltres no estem en aquest cas, a l'article 7 estan parlant d'un pressupòsit molt greu. Estem parlant d'un cop d'estat, d'una situació tan greu que el poder públic amb la seva gestió ordinària, en cap cas pot fer-hi front.

Això és el que la llei d'estat d'alarma i d'emergència que vostè va votar preveu per la declaració d'estat d'emergència. Li parla d'estat d'emergència que seria necessari en cas que no volent votar aquesta llei, es volgués declarar l'estat d'emergència per fer front. En aquest cas simplement portar mascaretes, utilitzar gel hidroalcohòlic i que no superin uns límits les persones dins dels locals.

Per tant nosaltres entenem que aquesta llei sí que és necessària i doncs perdoni'm en dir-ho però el seu argument, al nostre entendre no és suficient com per dir que no poden votar aquesta llei.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Enseñat.

El Govern desitja intervenir...

Sr. Rossell té la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Molt breument Sra. síndica.

A veure el Sr. Pintat ens ha dit que es podia haver plantejat si es tenien dubtes doncs de la constitucionalitat d'aquesta llei. Jo entenc que... evidentment vostè té tota la llibertat i el seu grup d'acudir, el que passa que legalment no pot fer-ho, perquè necessita la signatura d'altres consellers, doncs d'acudir al Tribunal Constitucional. Però també li vull dir que potser hagués pogut plantejar aquests dubtes abans de l'aprovació d'aquesta llei, i n'haguéssim pogut parlar. Jo en cap moment he tingut la possibilitat de discutir-ho amb vostè.

Potser haguéssim pogut trobar punts d'inflexió. Jo entenc que l'estat d'alarma com molt bé ha dit el Sr. Enseñat seria una de les fórmules que es poguessin aplicar. Però també és cert que amb la restricció dels drets que avui amb aquest projecte de llei es restringeixen, també s'hauria de decretar l'estat d'emergència. I l'estat d'emergència doncs el que preveu és la suspensió d'aquests drets, m'entén. I aquí, amb l'aprovació d'aquesta llei, justament el que fem és restringir-los aquests drets. Els restringim perquè d'alguna manera suposa una limitació del seu exercici, no el suspenem, el restringim.

Per tant aquesta és una de les qüestions que volia posar de relleu.

I en quant a la imatge de què estem o no trivialitzant doncs el país, Andorra concretament com vostè ha dit, doncs no ho puc compartir. Precisament no estem trivialitzant res, justament la defensa dels drets i llibertats de les persones no es tracta de trivialitzar absolutament res, al contrari justament el que fem amb aquesta llei és donar moltes més garanties i molta més seguretat jurídica.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Rossell.

Sr. Pintat, desitja intervenir...

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí gràcies Sra. síndica.

No, només una precisió Sr. Enseñat.

Sí, havent votat la llei d'estat d'alarma i emergència però vostès també, perquè sinó amb els nostres vots no hauria prosperat. És que amb la seva explicació havia semblat que només havíem votat nosaltres, aquí la vam votar tots, i crec que la va votar tot l'arc parlamentari. I crec que si s'hagués explicat, hauria sigut una bona forma precisament de regular, restringir i limitar aquests drets. Que és el que ha dit vostè Sr. ministre, Sr. Rossell, es tracta de restringir. En definitiva es tracta de tocar drets fonamentals. I nosaltres creiem que l'instrument adequat és el que els hi he citat.

Bé, no ens posem d'acord, no ens posem d'acord!

En quant a què es podia haver dit. Per aquesta llei vam entregar els nostres comentaris, i doncs no hi ha hagut res més. A partir d'aquí nosaltres creiem que continua sent la millor opció, vist els escenaris que tenim de cara el futur, i pensem que també és el que tocaria, i fins i tot es podria replantejar si es vol revisar aquesta llei. Però de moment crec que és l'instrument més segur que tenim perquè no es possessin en dubte aquestes qüestions de constitucionalitat. L'altre a la fi i al cap és una forma de tocar els drets, i nosaltres aquesta diguem-ne tanta legalitat, no la veiem. Res més.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Pintat.

Vistes les intervencions i en aplicació de l'article 74 del Reglament, procedirem a la votació a mà alçada.

Vots a favor...

Vots en contra...

Abstencions...

Sra. secretària si ens vol comunicar el resultat si us plau.

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies.

Vots a favor 23, en contra 4 i cap abstenció.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat el projecte de llei.

Permetran abans de què s'acabi la sessió i vistes les dates en què estem, que us adreci unes simples paraules a vós cap de Govern i als vostres ministres que heu hagut de fer front a una situació excepcionalment complexa, els nostres millors desitjos per unes vacances de Nadal on la pau i la serenor us acompanyin.

A vosaltres benivolgudes conselleres i consellers, des de tot el meu afecte, que passeu unes bones festes de Nadal amb les vostres famílies i amics i que recuperem forces per continuar la tasca que ens ha estat encomanada.

I a tots aquells que ens escolten, repetiré una frase del dia del Consell de Sant Tomàs: que la generositat guiï les nostres actuacions.

Bones festes de Nadal a tothom!

S'aixeca la sessió.

Gràcies.

(Són les 17.30h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877